

Expremiér Paroubek: Proč by to měla být naše válka?

- CZ24 News | 9. listopadu 2022

ČESKO/SLOVENSKO: Ve včerejším Právu byl velký rozhovor s Róbertem Ficem, předsedou strany Směr - SD a bývalým slovenským premiérem. Právo poskytlo R. Ficovi poměrně rozsáhlý prostor vyjádřit své názory, což je tedy až překvapivé. V dnešním Právu v článku L. Jelínka „Je to i naše válka“ však uvádí Právo svůj „velkorysý“ postoj na pravou míru. Prý se „Fico ukrutně a nebezpečně mýlí: Je to i naše válka“.

Róbert Fico se ve svém rozhovoru snažil přiblížit své názory na rusko-ukrajinský konflikt.

Už v úvodu dnešního článku L. Jelínka jsem se ovšem pobavil, když píše, že „na rozdíl od Ruska jsme pluralitní demokracií, jež skýtá prostor k různým názorům“. Nedávno jsem Právu nabídl svůj článek, s nímž zvlášť kontroverzními názory a zástupce šéfredaktora Robert Dengler mi odpověděl, že v Právu pokračuje dvanáct let trvající zákaz zveřejňovat tam mé články. Tak jakápak pluralitní demokracie, když ani bývalý český premiér nemůže zveřejňovat v denním tisku svobodně své články.

Na konci každé války se obvykle zapomene na to, co bylo na jejím začátku. Jaké vlastně byly příčiny válečného konfliktu. Teď už Jelínek trpí ztrátou paměti po pár měsících. Tak si tu paměť trochu osvěžme.

Před 24. únorem, tedy před ruskou invazí na Ukrajinu, se prezident Putin a ruská diplomacie snažili přesvědčit Západ (především pak USA a jeho převodovou páku NATO), aby se Ukrajina nestala součástí Severoatlantické aliance.

Nyní už generální tajemník NATO dlouhé měsíce nehovoří o suverénním právu každého státu vstoupit do jakéhokoliv paktu, který je de facto namířen proti jinému státu. Tedy pardon, je na obranu před jiným státem, v tomto případě před Ruskem....

Zkrátka, Rusku šlo a jde o to, aby na Ukrajině nebyla umístěna vojska NATO, zejména pak základny Spojených států, např. s raketami či s technikou umožňující odposlechy.

Ani R. Fico samozřejmě nepopíral, že z hlediska mezinárodního práva je napadení Ukrajiny Ruskem, jeho porušením. Ale konec konců i sankce vyhlášené zatím v osmi rundách Západem vůči Rusku jsou taktéž porušením mezinárodního práva....

Jelínkovy bláboly o tom, že vlastně, jinak řečeno, Ukrajinci bojují za nás, „protože nikdy nevíme, o koho se bude hrát příště. O Pobaltí, o Slovensko, o Česko?“, není možné brát vážně. Rusko nenapadne členský stát NATO

Řekněme si otevřeně, že Američané dosáhli v tomto konfliktu svého. Státy Evropské unie, až na Maďarsko, se vzdaly levného ruského plynu a levné ropy pod heslem „Nedáme se vydírat Putinem“! A postupně horko těžko přecházejí také k odběru podstatně dražšího LNG z USA a z jiných států. A ropy zejména ze států Perského zálivu a také Ázerbájdžánu či odjinud. Takže byznys Američané udělali pěkný, což samozřejmě zdrazí vstupy pro evropský a zejména německý a český průmysl a srazí to životní úroveň obyvatelstva. Jak se zdá letos nejméně o desetinu.

Druhé bingo, které se Američanům povedlo, spočívá v tom, že se americkým zbrojařům jen hrnou zakázky na zbrojní šrot, který vyváží. A tak naše vláda a její roztomilá ministryně obrany již

podepsala jejím jménem jakési memorandum ve Washingtonu o dodávce 24 stíhaček F35 za částku až 80 mld. Kč. Ty mají nahradit 14 švédských Gripen, které spolehlivě slouží v Česku, a když je potřeba, hlídají vzdušný prostor ještě nad Slovenskem a Pobaltím.

Takže Američané jsou dvojnásobným vítězem konfliktu a třetí vítězství spočívá v tom, že za jejich zájmy bojují velmi udatně Ukrajinci. Takže jim nehrozí ani Vietnam, ani Afghánistán.

Záměrem Práva zřejmě bylo ukázat na názorech slovenského expremiéra, které jsou podle Jelínka totožné s názory SPD či KSČM, že takto tedy ne. Prý tito jmenovaní, alespoň podle Jelínka, „neodpovídají na otázku, zda je mírem myšlena i kapitulace před Kremlem“. A k tomu ještě Jelínek dodává jeden supercynický argument: „Nahlíženo touto logikou, nebýt frontových linií II. světové války, mohli jsme mít i Protektorát Čechy a Morava za oázu míru“.

Podle vyjádření Ukrajinců, tedy alespoň podle jejich prezidenta, nehodlají s Rusy jednat o ukončení válečného konfliktu do té doby, dokud v čele Ruska bude V. Putin.

Počítá tedy i redakce Práva s bezpodmínečnou kapitulací Ruska? Protože to je zřejmě jediná možnost, jak se zbavit Putina. Ministr Rakušan už sice ruského prezidenta šoupl na velkém plakátu umístěném na budově ministerstva do vaku na mrtvoly (a hlídaném 4 policisty ve dvou autech zřejmě před ruskými agenty), ale to je asi poněkud předčasné. A přiznejme si, že nechutné. Zdá se, že i snění o výměně Putina za někoho povolnějšího z ruské sestavy lídrů, je opravdu jen blouzněním. Pokud nebude v čele Ruska stát politik typu ožralého Jelcina, pak každý ruský politik bude hájit národní zájem. Stejně tak jako naši troubové z české vlády by měli hájit český národní zájem, což ovšem nečiní.

Nedávno zveřejnil svůj mírový plán Elon Musk, podnikatel (velký donátor Ukrajiny) s mimořádným vlivem na široké vrstvy občanů nejen ve Spojených státech, ale v celém (západním) světě. A já bych takový plán podepsal.

Rusko nechť si ponechá ruskojazyčné regiony na východě a jihu Ukrajiny, a to až do referenda uspořádaného Organizací spojených národů. K tomu ještě neutralitní statut pro Ukrajinu, s čímž také souhlasím. Proč by se NATO mělo rozšiřovat dál a dál a perspektivně až k hranicím Číny. Tedy přesněji na hranici Čínské provincie Sin-ťiang (viz nedávný pokus o puč v Kazachstánu).

Vrátím se teď k té první myšlence E. Muska. Ruskojazyčné regiony na východě a jihu Ukrajiny, byly připojeny k Ukrajinské sovětské socialistické republice aktem sociálního inženýrství Lenina a Stalina v roce 1922. Ještě pozdějšího data (1954) bylo předání převážně ruskojazyčného Krymu Ukrajinské sovětské socialistické republice N. Chruščovem – a opět se tamního ruského obyvatelstva nikdo neptal.

Naši bojovníci proti domnělému mnichovanství rádi používají Jelínkův argument „Jak nám v dějinách přístup „o nás bez nás“ zavařil?“

Lze opravdu srovnávat zradu západních velmocí v Mnichově a vydání Sudet s případným připojením jihu a východu Ukrajiny k Rusku? Podle mě nikoliv. Pohraniční oblasti českých zemí, ne zrovna přesně nazývané Sudetami, byly součástí našeho státu od jeho počátku v 10. století. V té době zřejmě ani nebyly osídleny německým obyvatelstvem. Ruskojazyčné regiony na jihu a východě Ukrajiny a Krym byly předány Ukrajinské sovětské socialistické republice aktem sociálního inženýrství sovětských bolševických lídrů.

Lpění na válce, za které pléduje redakce Práva perem svého čelného komentátora, znamená, že se plně připojuje k politice vládního mainstreamu, což ve svých důsledcích bude znamenat podporu pokračování války a ožebračování významné části českého obyvatelstva.

Bravo, chlapci! To opravdu chcete? Já tedy ne. Není to naše válka a díky imperialistickým zájmům, které podporuje česká vláda, v ní zbytečně umírají ukrajinští a ruští lidé. A chudnou masy Čechů.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)